

F. t. l. vedr. færdselsloven og pasloven

muligheder for at identificere den person, der under kørsel med en ikke registreringspligtig knallert har begået et strafbart forhold, f.eks. tasketyveri, og samtidig lette politiets kontrol af førere af knallerter, der har begået færdselslovovertrædelser.

For så vidt angår identifikation af føreren har arbejdsgruppen således peget på, at køretøjet bør være forsynet med et entydigt kendetegn, der kan aflæses på afstand (en nummerplade). Endvidere bør der i tilknytning til nummerpladens nummer centralt være registreret entydige oplysninger om det køretøj, nummerpladen er knyttet til, og om den person, der har oplyst at være ejer (bruger) af køretøjet.

På denne baggrund vil politiet i en konkret straffesag ved opslag i det centrale register kunne undersøge, om et nummer, der er aflæst af vidner, svarer til oplysninger om den knallert, som nummeret er knyttet til. Politiet vil herefter ved kontakt til køretøjets ejer (bruger) kunne undersøge, hvem der har været fører af knallerten på gerningstidspunktet. Der er i den forbindelse peget på, at en nummerpladeordning, der visuelt adskiller sig fra eksisterende nummerplader, vil lette politiets kontrol.

Politiets vurdering af, om føreren af en knallert i en konkret kørselssituation har overtrådt reglerne i færdselslovgivningen, forudsætter en konstatering af, om knallerten er indrettet og godkendt til kørsel med en maksimalhastighed af 30 eller 45 km i timen. Oplysning herom er af betydning i relation til reglerne om kørekort, hastighed, vejplacering, køretøjets indretning (konstruktive ændringer) og ved sanktionsfastsættelsen i sager om spiritus- og promillekørsel.

Arbejdsgruppen har således peget på, at politiet til brug for denne vurdering bør have adgang til centralt registrerede oplysninger om køretøjets art og typegodkendelsesnummer, således at politiet ved en færdselskontrol kan fastslå, om der er grundlag for at rejse sigtelse for overtrædelse af færdselslovgivningen, og hvilke sagsbehandlingsskridt der er nødvendige for at strafforfølge føreren af knallerten. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på, at politiet uden disse oplysninger vil være nødt til at få køretøjet undersøgt af knallertkyndigt personale på stedet eller transporteret til teknisk undersøgelse.

Da forudsætningerne for indførelse af en registreringsordning for knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige, på væsentlige punkter adskiller sig fra de forudsætninger, der gjaldt for indførelsen af den gældende registreringsordning for knallerter, har arbejdsgruppen imidlertid overvejet, om der kan opstilles en alternativ model for en nummerpladeordning for ikke registreringspligtige knallerter, der opfylder

de ovennævnte forudsætninger for en tilfredsstillende forbedring af politiets kontrolmuligheder.

Arbejdsgruppen har således peget på, at den gældende registreringsordning for knallerter blev indført i 1994 i forbindelse med, at knallerter med en maksimal hastighed på højst 45 km i timen som følge af EU-harmonisering blev godkendt til anvendelse i Danmark. Det var således muligt at fastlægge regler for registrering og udlevering af nummerplade til disse knallerter, før køretøjerne blev indført til landet og solgt til private. Denne situation foreligger ikke ved en eventuel indførelse af en registreringsordning for knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige. Det betyder, at gennemførelsen af en registreringsordning for knallerter, der er taget i brug, efter arbejdsgruppens opfattelse vil være væsentlig mere kompleks end tilfældet var ved indførelsen af den gældende registreringsordning for knallerter.

Blandt de alternative modeller, som arbejdsgruppen har overvejet, kan nævnes en ren nummerpladeordning, der baseres på, at ejeren (brugeren) af en knallert med en maksimal hastighed på højst 30 km i timen kan identificeres ved nummeret på en nummerplade placeret på knallerten. I denne løsning er der imidlertid ikke etableret en sammenhæng mellem nummeret på nummerpladen og en bestemt knallert. Det vil således alene være muligt at identificere den person, nummerpladen er udleveret til.

Arbejdsgruppen kan imidlertid ikke anbefale en sådan ordning, idet førere af disse knallerter, der begår lovovertrædelser, vil kunne undgå strafforfølgning blot ved at flytte nummerplader mellem knallerter. Det er således arbejdsgruppens opfattelse, at en sådan nummerpladeordning ikke vil medføre en betydende forbedring af politiets muligheder for at forfølge lovovertrædelser begået af førere af knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige.

Arbejdsgruppen anbefaler på den baggrund, at der – i lighed med den gældende registreringsordning for knallerter – etableres en ordning med central registrering af oplysninger om knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige, som indeholder følgende elementer:

- entydigt kendetegn placeret synligt på knallerten (nummerplade)
- registrering af entydige oplysninger om knallerten, dvs. entydig identifikation (stelnummer), beskrivelse af knallerten (model og mærke) og oplysninger om knallertarten og typegodkendelsesnummer
- registrering af oplysninger om ejer (bruger) af knallerten (navn, cpr-nummer og adresse)